

F. t. l. vedr. aktieselskaber.

Til nr. 16.

Ændringen i § 26, stk. 2, 2. pkt., er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 37.

Til nr. 17.

AL § 29, stk. 1, sidste pkt., foreslås slettet. Bestemmelsen, der ikke er nødvendig efter direktivet, fandtes ikke i aktieselskabsloven af 1930 og har næppe haft praktisk betydning siden vedtagelsen i 1973. En tilsvarende bestemmelse findes ej heller i anpartsselskabsloven.

Direktivets art. 29, stk. 4, 3. pkt., bestemmer, at direktion eller bestyrelse, når der gøres afvigelse fra fortegningsretten ved en kapitalforhøjelse, skal forelægge generalforsamlingen en skriftlig beretning, som angiver begrundelsen for fravigelsen af fortegningsretten og for den foreslåede tegningskurs. Da aktieselskabsloven i § 29, stk. 3, kun kræver oplysning om grunden til fravigelse af fortegningsretten, foreslås bestemmelsen suppleret med et krav om oplysning af begrundelsen for tegningskursen i disse tilfælde. Angivelse af den foreslåede tegningskurs, jfr. herved også lovens § 32, stk. 1, nr. 6, behøver ikke være et bestemt tal. Det må også være tilladt i stedet at angive en bestemt fremgangsmåde, som f. eks. ved udbud efter tender-systemet, der er et tilbudssystem, som giver investorer mulighed for at byde på hele eller dele af det ved emission til salg værende aktiebeløb til højere kurs end den forud fastsatte mindstekurs.

Til nr. 18.

I direktivets art. 29, stk. 1, er bestemt, at aktionærerne ved enhver kontant forhøjelse af aktiekapitalen har ret til forholdsmæssig tegning af nye aktier. Direktivets bestemmelser gør således grund sætningen om fortegningsret ufravigelig i videre omfang end AL. I de fleste medlemsstater lægges afgørende vægt på en fuldstændig ligelig fortegningsret ved kapitalforhøjelser. Direktivet indeholder som følge heraf ingen overgangsregler for bestående vedtægtsmæssige særordninger.

Fortegningsretten kan dog i følge undtagelsesbestemmelsen i art. 29, stk. 2, litra b, i selskaber med flere aktieklasser begrænses i vedtægterne, således at aktionærerne kun får fuld fortrinsret ved nytægning af aktier i deres egen klasse, medens de ved nytægning af aktier i de øvrige klasser kun får fortrinsret til de aktier, der ikke måtte blive tegnet af disse klassers egne aktionærer. Direktivet begrænser denne fravigelsesmulighed til selskaber, i hvilke der er flere aktieklasser, der indbyrdes har forskellige rettigheder med hensyn til stemmeret eller retten til uddeling af selskabets midler ved

udbytte eller udlodning. Direktivet må i øvrigt forstås således, at vedtægterne ikke kan foreskrive begrænset fortegningsret imellem aktieklasser, der ikke er forskellige i henseende til de to nævnte fundamentale rettigheder. Direktivet tillader ikke andre former for begrænsning af fortegningsretten i vedtægterne. Det kan f. eks. ikke gyldigt foreskrives, at aktionærer i bestemte aktieklasser ikke har fortegningsret.

I § 30, stk. 1, foreslås det præciseret, at fortegningsretten kun består ved forhøjelse af aktiekapitalen mod indskud i kontanter, og bestemmelsen i stk. 2 foreslås affattet i overensstemmelse med den nævnte undtagelsesbestemmelse i direktivet.

Det vil herefter være muligt at oprette nye aktieklasser, men alle de hidtidige aktionærer har ret til forholdsmæssig tegning af aktier i den nye klasse. Efter stk. 3 kan generalforsamlingen dog i forbindelse med beslutning om kapitalforhøjelse fravige de hidtidige aktionærers fortegningsret. Vedtagelse af en kapitaludvidelse, der i medfør af stk. 3 begrænser en aktieklasses rettigheder, skal særskilt vedtages af den berørte aktieklasser, jfr. AL § 79, stk. 3, og direktivets art. 25, stk. 3. Da området for afstemningsreglen i § 79, stk. 3, ved gennemførelsen af direktivets regler er blevet videre end oprindeligt forudset, foreslås majoritetskravet i § 79, stk. 3, nedsat til det almindelige vedtægtsændringskrav efter § 78. Direktivet er ikke til hinder herfor, sml. art. 40.

Til nr. 19.

Bestemmelsen om medarbejderaktier i AL § 30, stk. 3, 2. pkt., foreslås af redaktionelle grunde og som konsekvens af forslaget § 1, nr. 30, indsat som en selvstændig bestemmelse.

Af reglen i § 30 a kan der ikke drages nogen modsætningsslutning, hvorefter beslutning om at yde medarbejderne andre fordele som påskønnelse af deres indsats i selskabet skulle kræve vedtagelse af generalforsamlingen eller vedtagelse med en særlig kvalificeret majoritet.

Selskabslovene har altid været opfattet således, at et selskab lovligt kan yde såvel ledelsen, jfr. herved dog AL § 64, som personalet tillæg til de aftalte lønninger i form af tantieme, gratiale, bonus, etc. Det er endvidere en almindelig accepteret praksis, at et selskab kan hensætte midler til sociale fonds til fordel for medarbejderne og yde tillæg til personer fra selskabets pensionskasse for at afbøde dyrtid, uanset selskabet ingen retlig forpligtelse har hertil. Der findes ingen naturlig skillelinie mellem fordele for medarbejderne som de, der er omtalt her, og udbyttedelingsordninger. Vedtagel-